

On miehellä oltava unelma
Haaveena päästä pakoon
Tipahtaa äärestä yli
Hukkua maanrakoon

Hotellituristin varauskirjassa
On aina se perimmäinen huone mun nimellä
Siltä varalta et virkavalta päättää
Suurennuslasilla mun imagoa hivellä
Pakkaan purkit ja pussukat
Luurit ja läppärit mukaan
Kassakaapin kerrostumat
Eikä mua löydä kukaan

Aina kun hyvästelen mun tyttären
Pelkään et se on kerta viimeinen
Mut takasin tuun, kun tomu laskeutuu
Isin pitää mennä, isi on rikollinen
Isin pitää mennä, isi on rikollinen

Yön tummina tunteina
Alkaa iso mies toisinaan tunteilla
Eikä se oo sillon mitää spesifiä kaipuuta
Taivaalta kuuta, ei mitään muuta
Ja ku tää lintukoto ei tarjoo oikein seikkailuu
Nii on kokeillu keikkailuu
Mut tie, ei se minnekkään vie
Jos ei oo mitään paeta
Siks aina takas himaan tuun

Pois harmaa, otsoni karkaa
Vapaus on harhaa, ei sitä tavota
Elämäni eksyny, Elinaani etsiny
Elimet ei kestä enää tätä elintasoa
Leikkivaunussa vihaan kakaroita
Tienpientareella nimismiehen kiharoita
Mut ei kukaa vihaa ritari Kaamo
Niin syvästi kuin ritari Kaamo itse
Enkä koskaan voi kannoilta karistaa minua
Jättää sielua narikkaan
En voi saavuttaa maailman reunaa
Mut silti suden lailla mä vaistoa seuraan
Silläkin uhallä et oisin vaan klisee
Moottoritien reissu, mies ilman nimee
Mä nään tyttären sydämen särkevän ilmeen
Ja sen jätän pölypilveen

On miehellä oltava unelma
Haaveena päästä pakoon
Tipahtaa äärestä yli
Hukkua maanrakoon

Aina kun hyvästelen mun tyttären
Pelkään et se on kerta viimeinen
Mut takasin tuun, kun tomu laskeutuu
Isin pitää mennä, isi on rikollinen
Isin pitää mennä, isi on rikollinen